

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2023 m. gruodžio 21 d. Nr. 21RE- (AG-824/03-2023)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Remigijaus Kalašnyko (pranešėjas), Ingos Lipnickienės, Žydrūno Plytniko (posėdžio pirmininkas) ir Mindaugo Siaurio,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos R. N. V. D. patikslintą skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2023-10-16 sprendimo Nr. (23.31-08)467-214476 panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja patikslintu skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – VMI) sprendimą išieškoti mokestinę nepriemoką iš turto Nr. (23.31-08) 467-214476 (toliau – Sprendimas).

Paaiškino, kad 2023-10-16 gavo Sprendimą, kuriame nurodyta, jog per 30 dienų nuo VMI Sprendimo įteikimo dienos nesumokėjus/neišieškojus prievolių ataskaitoje išvardintų sumų, nesumokėtos prievolės ar likusi nesumokėta jų dalis bus perduota antstoliui išieškoti. Sprendimo priede Nr. 1 (Prievolių ataskaita) nurodyta, kad pareiškėjai reikia sumokėti VMI 6 901,39 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM), 8 499,53 Eur delspinigių, 3 098,80 Eur baudą (viso 18 499,72 Eur sumą).

VMI, vykdydama 2021-12-29 pavedimą tikrinti Nr. (21.222 Mr) FR0773-1963, atliko pareiškėjos GPM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo mokestinį patikrinimą už 2016 metus ir 2022-12-14 surašė patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-401, kuriuo pareiškėjai apskaičiuota papildomai į valstybės biudžetą mokėtina 15 494 Eur GPM suma. VMI 2023-03-10 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-68, patvirtino patikrinimo aktą ir nurodė pareiškėjai sumokėti 15 494 Eur GPM, apskaičiavo 7 914, 15 Eur GPM delspinigių, paskyrė 3 098,80 Eur GPM baudą.

Mokestinio patikrinimo laikotarpiu pareiškėja geranoriškai bendradarbiavo su VMI inspektorais, teikė paaiškinimus ir reikiamus dokumentus. Per visą mokestinio patikrinimo laikotarpį pareiškėjai labai suprastėjo sveikata: dėl nuolatinės įtampos, streso, VMI reikalaujamų įrodymų pateikimo, teikiamų paaiškinimų pareiškėja 2022-12-11 ištiko insultas, vėliau sekė operacija, ištiko koma. Pareiškėja, atgavusi sąmonę, informavo VMI inspektore apie savo sunkią būklę, prašė skirti laiko susipažinti su sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo. Pareiškėjos sveikatos būklė negerėjo, prasidėjo panikos priepuoliai, pareiškėjai teikiama nuolatinė rehabilitacija iki šiol. Todėl pareiškėja neturėjo galimybės net susipažinti su sprendimu dėl Patikrinimo akto tvirtinimo, tuo labiau pradėti ginčą su VMI, būdama tokioje būsenoje.

VMI Sprendimu neteisėtai nusprendė išieškoti mokestinę nepriemoką iš turto. Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 89 straipsnio 1 dalyje nustatyti atvejai, kada mokesčių mokėtojui, laiku nevykdančiam savo mokestinės prievolės, mokesčių administratorius įteikia raginimą geruoju sumokėti mokestį ir su juo susijusias sumas. MAĮ 110

straipsnyje iš esmės yra įtvirtinti trys mokestinės nepriemokos išieškojimo stabdymo pagrindai: 1) išieškojimas stabdomas, kai dėl nepriemokos vyksta mokestinis ginčas; 2) sudaroma mokestinės paskolos sutartis; 3) kai nepriemokos sustabdymą inicijuoja mokesčių administratorius, vadovaudamasis protingumo ir ekonominio tikslingumo kriterijais

Pareiškėja fiziškai neturėjo galimybės pradėti mokestinio ginčo ar net kreiptis teisinės pagalbos. Atsižvelgiant į šias aplinkybes bei neteisėtai VMI priimtą Sprendimą, pareiškėjai nesuteikiant galimybės apsiginti, rengiamas skundo projektas dėl VMI 2023-03-10 sprendimo dėl Patikrinimo akto tvirtinimo bei termino atnaujinimo šiam skundui pateikti. Pareiškėjai sudarius atstovavimo sutartį dėl teisinės pagalbos suteikimo, bus nedelsiant inicijuota mokestinio ginčo procedūra (b. l. 15-17).

Atsakovė VMI su pareiškėjos skundu nesutinka, prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime paaiškino, kad, vykdydama 2021-12-29 pavedimą tikrinti Nr. (21.222 Mr) FR0773-1963, VMI atliko pareiškėjos GPM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo mokestinį patikrinimą. Tikrintas GPM laikotarpis nuo 2016-01-01 iki 2016-12-31. Mokestinio patikrinimo metu papildomai apskaičiuota 15 494 Eur GPM, nustačius Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 25 straipsnio 1 dalies ir 27 straipsnio 1 dalies nuostatų pažeidimus, t. y. pareiškėja nedeklaravo gautų nuomos pajamų ir nedeklaravo, neapskaičiavo ir nesumokėjo GPM nuo gautų nekilnojamojo turto pardavimo pajamų. Taigi pareiškėjos mokestinė nepriemoka susidarė pagal 2023-03-10 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-68, kuriame pareiškėjai papildomai apskaičiuotos mokėtinos sumos. GPM mokestinė nepriemoka susidarė už 2016 metus, mokėjimo terminas - 2017-05-02. Teisę priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką VMI įgijo 2023-03-30. 2023-03-10 sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo nebuvo apskūstas. Siekiant priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką, VMI atliko išieškojimo veiksmus. Išieškojimas iš pareiškėjos banko sąskaitų vykdomas nuo 2023-06-14, priimant Nurodymą nurašyti mokestinę nepriemoką iš mokesčių mokėtojo sąskaitos (sąskaitų); išieškoma suma - 26 790,29 Eur. Nurodymas buvo perduotas vykdyti kredito įstaigoms Lietuvoje bei pareiškėjai susipažinti įkeltas Mano VMI paskyroje. Nepavykus išieškoti iš sąskaitoje esančių lėšų ir pareiškėjai nepateikus prašymo dėl mokestinės nepriemokos išdėstymo ar atidėjimo, 2023-10-03 priimtas Turto arešto aktas bei Sprendimas (suma dokumente 18 499,72 Eur), kurį 2023-10-16 paskelbė Mano VMI portale.

Vadovaujantis MAĮ 40 straipsnio 1 punkto nuostatomis, mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę. Nesumokėjus mokestinių prievolių, jos yra priverstinai išieškomos MAĮ nustatyta tvarka. Teisė išieškoti mokestinę nepriemoką įgyjama kitą dieną po to, kai pasibaigia mokesčio sumokėjimo terminas (MAĮ 105 straipsnis). Mokestinės nepriemokos priverstinio išieškojimo būdai nustatyti MAĮ 106 straipsnio 1 dalyje, kurioje, be kita ko, nurodyta, kad mokestinė nepriemoka priverstinai gali būti išieškoma, priimant sprendimą dėl priverstinio mokestinės nepriemokos išieškojimo iš mokesčių mokėtojo turto.

Pareiškėja skundą grindžia argumentais, kad neturėjo galimybės pradėti mokestinio ginčo ar net kreiptis teisinės pagalbos, tokiu būdu nebuvo sudaryta galimybė pareiškėjai apsiginti. Šie pareiškėjos teiginiai yra nepagrįsti. VMI, išieškodama mokesčių mokėtojų mokestinę nepriemoką, vadovaujasi MAĮ ir Nepriemokų išieškojimo taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2011-06-30 įsakymu Nr. V-226.

Pareiškėjai 2023-03-10 Mano VMI portale susipažinus su 2023-03-10 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-68, sprendimas laikomas įteiktu 2023-03-10. Pareiškėja, vadovaudamasi MAĮ 152 straipsniu, turėjo teisę šį sprendimą per 20 dienų nuo jo įteikimo dienos apskūsti Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės. Pareiškėja nustatytu terminu minėto sprendimo neskundė. Kaip jau minėta, nepavykus išieškoti iš sąskaitoje esančių lėšų ir pareiškėjai nepateikus prašymo dėl mokestinės nepriemokos išdėstymo ar atidėjimo, VMI, vadovaudamasi MAĮ 33 straipsnio 8 punkto ir 106 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatomis,

2023-10-16 priėmė Sprendimą išieškoti bendrą 18 499,72 Eur GPM mokestinę nepriemoką iš pareiškėjos turto, kuri 2023-10-16 paskelbė Mano VMI portale.

MAĮ nėra numatyta pratęsti Sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo apskundimo terminą. Skundo dėl mokestinio ginčo padavimo terminas įtvirtintas MAĮ 152 straipsnyje. Pagal MAĮ 152 straipsnio 3 dalies nuostatas, mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas. Pareiškėja skundo dėl 2023-03-10 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo pagal MAĮ 152 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą nepateikė. Šioje byloje nėra ginčo, kad minėtas sprendimas yra apskūstas ar pateiktas prašymas dėl termino skundui paduoti atnaujinimo, tą patvirtina pati pareiškėja pateiktame skunde. Pabrėžtina tai, kad Pareiškėja turi teisę kreiptis į mokesčių administratorių su prašymu atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą, sudarant mokestinės paskolos sutartį, vadovaujantis MAĮ 88 straipsniu. Iki šio atsiliepimo pateikimo dienos toks prašymas VMI nebuvo gautas. Pareiškėjai nevykdant mokestinių prievolių, 2023-10-16 priimtas Sprendimas. Mokesčių administratorius, vykdydamas mokestinės nepriemokos priverstinį išieškojimą, neatlieka jokių veiksmų, kuriais būtų pažeidžiamos mokesčių mokėtojo teisės. Tai, kad skundžiamas Sprendimas pareiškėjai sukelia nepatogumų, nėra pagrindas jį pripažinti pažeidžiančiu mokesčių mokėtojo teises bei jį naikinti.

Mokesčių administratorius, priimdamas Sprendimą, vadovavosi galiojančiais teisės aktais ir MAĮ įtvirtintomis nuostatomis. VMI vertinimu, ginčijamas Sprendimas atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau - VAĮ) 10 straipsnio 5 dalies 5–6 punktuose nurodytus administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus: Sprendime nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas, o Sprendimo priede „Prievolių ataskaita“ detalizuota mokestinė prievolė, todėl šiuo atveju ginčijamas Sprendimas pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės aktų normomis, motyvuotas, o išdėstytos faktinės aplinkybės susietos su taikomomis teisės normomis. Sprendimą VMI priėmė laikydamasi teisės aktų reikalavimų, todėl jo naikinti pareiškėjos skunde nurodomais pagrindais nėra teisinio pagrindo (b. l. 29-32).

Skundas atmetinas

Bylos duomenimis nustatyta, kad VMI 2023-03-10 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-68 nusprendė patvirtinti 2022-12-14 patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-401 ir jame papildomai apskaičiuotą 15 494 Eur GPM sumą, apskaičiuoti 7 914,15 Eur GPM delspinigių ir skirti 3 098,80 Eur GPM baudą (b. l. 64-77).

Mano VMI portale pareiškėjai 2023-04-24 suformuotas pranešimas apie nesumokėtus mokesčius ir numatomą vykdyti išieškojimą. Pareiškėja informuota, kad praėjo terminas, iki kurio ji turėjo sumokėti savo mokestines prievoles. 2023-04-24 duomenimis pareiškėja turi 26 595,30 Eur mokesčių skolą. Pareiškėja taip pat informuota, kad, nesumokėjus minėtos skolos per 14 kalendorinių dienų nuo pranešimo datos, VMI inicijuos mokestinės skolos priverstinį išieškojimą iš pareiškėjos sąskaitų; nepavykus išieškoti, išieškojimas bus perduotas antstoliui (b. l. 38-39).

VMI 2023-06-14 nurodymu nurašyti mokestinę nepriemoką iš mokesčių mokėtojo sąskaitos (sąskaitų) Nr. (23.31-08) 467-106354, vadovaudamasi MAĮ 33 straipsnio 8 punktu, 105 straipsniu ir 106 straipsnio 1 dalies 1 punktu, nurodė nurašyti mokestinę nepriemoką iš kredito, mokėjimo arba elektroninių pinigų įstaigose esančių mokesčių mokėtojo (pareiškėjos) sąskaitų. Bendra suma 26 790,29 EUR (b. l. 40).

VMI, vadovaudamasi MAĮ 33 straipsnio 8 punktu, 106 straipsnio 1 dalies 4 punktu, 2023-10-16 priėmė Sprendimą, kuriuo nusprendė išieškoti į biudžetą iš pareiškėjos turto bendrą 18 499,72 EUR sumą. Nurodė, kad jei mokesčių mokėtojas per 30 dienų nuo sprendimo įteikimo dienos nesumokės prievolių ataskaitoje išvardintų sumų, nesumokėtos prievolės ar likusi nesumokėta jų dalis bus perduota antstoliui išieškoti. Sprendimo priede Prievolių ataskaitoje nurodyta, kad prievolės suma 6901,39 Eur, bauda 3 098,80 Eur, delspinigių suma 8 499,53 Eur (b. l. 33-35).

Ginčas kilo dėl VMI 2023-10-16 Sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.

VMI kompetencija apibrėžta MAĮ. Pagal MAĮ 15 straipsnio 1 dalį, VMI yra valstybės institucija, be kita ko, atsakinga už gyventojų pajamų mokesčio administravimą Lietuvos

Respublikoje. Jokios kitos valstybės įstaigos arba institucijos negali atlikti mokesčių administratoriaus funkcijų, išskyrus šiame įstatyme arba atitinkamo mokesčio įstatyme tiesiogiai nustatytus atvejus (15 straipsnio 3 dalis). MAĮ 25 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad centrinis mokesčių administratorius pagal kompetenciją atlieka tokias pagrindines funkcijas: kontroliuoja, ar teisingai apskaičiuoti, deklaruoti ir sumokėti mokesčiai (7 punktas); nagrinėja mokestinius ginčus (9 punktas). Mokesčių administratorius (jo pareigūnas), atlikdamas jam pavestas funkcijas, turi teisę priverstinai išieškoti iš asmenų mokestines nepriemokas (33 straipsnio 8 punktas). Mokesčių mokėtojas privalo sumokėti mokestį to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimojo teisės akto nustatytu terminu (81 straipsnio 1 dalis).

Pagal MAĮ 105 straipsnio 1 dalį mokesčių administratorius įgyja teisę priverstinai išieškoti mokesčių mokėtojo mokestinę nepriemoką, jeigu yra bent vienas iš nustatytų pagrindų: mokesčių mokėtojas nesumoka mokesčio ir su juo susijusių sumų, nurodytų mokesčių administratoriaus raginime (1 punktas); mokesčių mokėtojas nesumoka deklaruoto mokesčio arba muitinės deklaracijoje nurodyto mokesčio atitinkamo mokesčio įstatyme ar jo pagrindu priimtame lydimaajame teisės akte nustatytu terminu (2 punktas); mokesčių mokėtojas šio įstatymo 81 straipsnio 2 ir 4 dalyse numatytais terminais nesumoka mokesčių administratoriaus sprendime, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokestis ir (arba) su juo susijusios sumos, nurodyto mokesčio ir su juo susijusių sumų (3 punktas). Teisė išieškoti mokestinę nepriemoką įgyjama kitą dieną po to, kai pasibaigia raginime geruoju sumokėti mokestį ir su juo susijusias sumas nurodytas terminas, o jeigu raginimas nesiunčiamas, – kitą dieną po šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nustatyto termino pabaigos. Tais atvejais, kai pasibaigus mokesčio sumokėjimo terminui mokesčių mokėtojas mokesčio deklaraciją pateikia pavėluotai arba pateikia patikslintą mokesčių deklaraciją, mokesčių administratorius įgyja teisę išieškoti patikslintoje mokesčių deklaracijoje nurodytą mokestį ir su juo susijusius delspinigius kitą dieną po minėtos deklaracijos pateikimo dienos (2 dalis). Mokestinė nepriemoka priverstinai gali būti išieškoma, be kitų būdų, priimant sprendimą dėl priverstinio mokestinės nepriemokos išieškojimo iš mokesčių mokėtojo, laiduotojo arba garanto turto; šį sprendimą vykdo antstoliai Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka (106 straipsnio 1 dalies 4 punktas). MAĮ 112 straipsnio 1 punkte nustatyta, kad mokesčių administratoriaus teisė priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką pasibaigia, kai pasibaigia mokestinė prievolė.

Remiantis nurodytu teisiniu reglamentavimu, matyti, kad viena iš pagrindinių centrinio mokesčių administratoriaus funkcijų yra kontroliuoti, ar teisingai yra apskaičiuoti, deklaruoti ir sumokėti mokesčiai. Vykdydamas šią funkciją, mokesčių administratorius turi teisę atlikti patikrinimus, nagrinėti mokestinius ginčus, o, nustatęs, jog laiku nesumokėti mokesčiai, juos išieškoti priverstinai iš mokesčių mokėtojų turto ir/ar pajamų.

Bylos medžiaga nustatyta, kad VMI 2023-03-10 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-68 patvirtino 2022-12-14 patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-401 ir nusprendė, kad pareiškėja turi sumokėti į nurodytą sąskaitą 15 494 Eur GPM sumą, 7 914,15 Eur GPM delspinigių ir 3 098,80 Eur GPM baudą. Iš į bylą pateiktų dokumentų, pareiškėjos skundo turinio matyti, kad tarp pareiškėjos ir VMI nėra ir nebuvo kilusio mokestinio ginčo dėl mokestinės nepriemokos atsiradimo bei apskaičiavimo, t. y. pareiškėja neginčija aplinkybės, kad VMI 2023-03-20 sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo nebuvo ginčytas teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais. Tačiau skunde Komisijai pareiškėja remiasi MAĮ 110 straipsnyje įtvirtintais mokestinės nepriemokos išieškojimo stabdymo pagrindais bei tuo, kad pareiškėja fiziškai neturėjo galimybės pradėti mokestinio ginčo ir kreiptis teisinės pagalbos dėl savo sveikatos būklės. Komisija pažymi, kad ta aplinkybė, jog pareiškėja ketina inicijuoti mokestinį ginčą dėl VMI 2023-03-10 sprendimo, nedaro pastarojo negaliojančiu. Taigi, minėtas VMI 2023-03-10 sprendimas yra nenuginčytas, todėl galiojantis ir būtent šio sprendimo pagrindu VMI įgijo teisę iš pareiškėjos priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką.

Bylos medžiaga patvirtina, kad VMI, esant galiojančiam 2023-03-10 sprendimui, kuriuo patvirtinta pareiškėjos mokėtina mokesčių suma, pareiškėjai jo neapskundus ir nenuginčijus, o taip pat ir nesumokėjus nurodytos sumos, VMI 2023-04-24 informavo pareiškėją apie jos turimą mokesčių skolą bei kad jos nesumokėjus, ji bus priverstinai išieškota. Išdėstytos aplinkybės patvirtina,

kad pareiškėja žinojo visas faktines aplinkybes, susijusias su mokestinės nepriemokos apskaičiavimu, taip pat žinojo apie pareigą sumokėti mokestinę nepriemoką ir, kad, nesumokėjus jos nustatytu terminu, mokesčių administratorius ims priverstinių mokestinės nepriemokos išieškojimo veiksmų. Terminas ginčo mokestinei nepriemokai sumokėti suėjo 2023-05-08 (14 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai pareiškėja buvo papildomai informuota 2023-04-24 pranešimu apie laiku nesumokėtą mokesčių skolą). Byloje nepateikta jokių įrodymų, patvirtinančių, kad pareiškėja būtų sumokėjusi jai apskaičiuotą ginčo mokestinę prievolę. Atitinkamai, pareiškėjai nesumokėjus ginčo mokestinės nepriemokos per atsakovės pranešime nustatytą terminą, kitą dieną po to, kai pasibaigia pranešime savo noru sumokėti mokestį ir su juo susijusias sumas nurodytas terminas (MAĮ 105 straipsnio 2 dalis), mokesčių administratorius turėjo ne tik teisę, bet ir pareigą priimti sprendimą priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką iš pareiškėjos turto.

Pagal aptartą teisinį reglamentavimą, VMI yra institucija, kuriai įstatymu priskirta administruoti mokesčius. MAĮ 33 straipsnio 8 punkte yra nustatyta mokesčių administratoriaus teisė priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką. Mokesčių administratorius, naudodamasis šia teise, pagal MAĮ 106 straipsnio 1 dalies 4 punktą, gali priimti sprendimą dėl priverstinio mokestinės nepriemokos išieškojimo iš mokesčių mokėtojo turto. Kaip minėta, atsakovė priimtu skundžiamu Sprendimu nusprendė iš pareiškėjos turto išieškoti į biudžetą bendrą 18 499,72 EUR (atsakovės atstovė Komisijai į bylą pateikė Mokesčių apskaitos informacinės sistemos duomenis, iš kurių matyti, kad pareiškėjos skola valstybės biudžetui 2023-11-24 sudaro 17 721,12 Eur (b. l. 36-37)). Prie skundžiamo Sprendimo yra pridėta Prievolių ataskaita, kurioje nurodyta, kad prievolės sumą sudaro 6 901,39 Eur, bauda 3098,80 Eur ir delspinigių suma 8499,53Eur.

Priimdama skundžiamą Sprendimą, VMI veikė kaip viešojo administravimo subjektas, todėl ginčui taikytinos ir VAĮ nuostatos.

VAĮ 10 straipsnyje įtvirtinti administracinio sprendimo priėmimui keliami reikalavimai. Pagal 10 straipsnio 5 dalį administraciniame sprendime turi būti nurodyta administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas (1 punktas); administracinio sprendimo data (2 punktas); administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris (3 punktas); atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos (4 punktas); administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas); administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką (7 punktas); administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos (8 punktas).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra pažymėjęs, kad VAĮ 8 straipsnio 1 dalimi (pagal naują redakciją atitinka 10 straipsnio 5 dalį) iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai. Todėl, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprendamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas privalo *ad hoc* įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą (2011-06-27 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011). Taigi, tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAĮ 8 straipsnio aspektu, turi būti nustatyta, jei nėra besąlyginių skundžiamo individualaus administracinio akto naikinimo pagrindų, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus. Tokių aplinkybių konstatavimas

(galėjo ir turėjo suprasti) įgalintų nepripažinti VAI 8 straipsnio 1 dalies reikalavimų pažeidimo arba esamus trūkumus, nepaneigiančius priimtino sprendimo esmės suvokimo, vertinti kaip neesminius, nesudarančius savarankiško ir pakankamo pagrindo ginčijamą sprendimą pripažinti neteisėtu bei jį panaikinti (2013-05-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-990/2013).

Kaip minėta aukščiau, skundžiamu Sprendimu pareiškėjai nėra nustatoma mokestinė prievolė – faktinės aplinkybės, susijusios su šios prievolės atsiradimu, nurodytos galiojančiame VMI 2023-03-10 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-68. Tuo tarpu Sprendimas yra priimtas 2023-03-10 sprendimo pagrindu, nustačius, kad pareiškėja jai apskaičiuotos mokestinės prievolės neįvykdė. Mokesčių administratorius, priimdamas Sprendimą, rėmėsi MAĮ 33 straipsnio 8 punkto ir 106 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatomis bei laikėsi formos ir turinio reikalavimų, įtvirtintų VMI viršininko 2003-01-14 įsakymu Nr. V-11, kuriuo nustatytas sprendimo išieškoti mokestinę nepriemoką iš turto turinys ir forma.

Komisija, įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes, aptartą teisinį reglamentavimą ir administracinių teismų praktiką, ginčo šalių procesiniuose dokumentuose išdėstytus argumentus ir įrodymus, išanalizavusi skundžiamo Sprendimo turinį, prieina išvados, kad VMI Sprendimas yra teisėtas ir tinkamai pagrįstas, priimtas vadovaujantis VAI 10 straipsnio nuostatomis. Nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo panaikinti ginčijamo Sprendimo, todėl pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos R. N. V. D. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Žydrūnas Plytnikas

Komisijos nariai

Inga Lipnickienė

Remigijus Kalašnykas

Mindaugas Siaurys